

Drept Comercial

Acest **curs** prezinta **Drept Comercial**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine un fisier, intr-un numar total de **86 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: pdf.

Cuprins

Capitolul I: Noțiuni generale despre Dreptul comercial

I.1 Locul legislației afacerilor in sistemul de drept român

I.2 Izvoarele Dreptului comercial

I.2.1 Izvoare propriu-zise (legislative)

I.2.2 Rolul obiceiului juridic în raporturile de Drept comercial

Capitolul II: Raportului juridic de Drept comercial

II.1 Subiectele raportului juridic de Drept comercial

II.1.1 Categoriile de comercianți în dreptul român

II.1.2 Dobândirea calității de comerciant

II.1.3 Dovada calității de comerciant

II.1.4 Încetarea calității de comerciant

II.2 Obiectul raportului juridic de Drept comercial

II.2.1 Fapte de comert obiective

II.2.2 Fapte de comert subiective

II.2.3 Fapte de comert mixte (unilaterale)

II.3 Continutul raportului juridic de Drept comercial

II.3.1 Principiul libertății comertului

II.3.2 Obligatiile specifice comerciantilor

II.3.3 Fondul de comert

Capitolul III Societățile comerciale

III.1 Notiune: aparitie, evolutie, clasificare

III.2 Înființarea societăților comerciale

III.3 Funcționarea societăților comerciale

III.4 Modificarea societăților comerciale

Capitolul IV: Procedura reorganizării și lichidării societăților comerciale

IV.1 Notiunea de insolvență

Tofan Mihaela - Drept comercial

IV.2 Condițiile declansării procedurii reorganizării și lichidării judiciare

IV.3 Efectele declansării procedurii reorganizării și lichidării judiciare

Capitolul V: Contracte comerciale speciale

V.1 Contractele de intermediere

V.2 Contractele de transfer de tehnologie

V.3 Contractele de concesiune

V.4 Contractele de finanțare a operațiilor comerciale

Bibliografie selectivă

Extras

Tofan Mihaela - Drept comercial

Capitolul I: Notiuni generale despre Dreptul comercial

I.1 Locul legislatiei afacerilor în sistemul de drept român

Activitatea comerciantilor se desfășoară în principal pe baza liberei initiative, într-un mediu concurențial și cu respectarea principiului libertății comerțului. Rapiditatea tranzacțiilor în latură comercială, nevoia unor reglementări specifice și a unor instanțe judecătorești specializate care să soluționeze litigiile dintre comercianți au impus desprinderea dreptului comercial de dreptul civil (prima ramură a dreptului privat) încă din a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Avântul dobândit de legislația comerțului în țara noastră a fost frânat pe parcursul secolului următor, în condițiile specifice ale economiei planificate de la centru, care a înlăturat libera inițiativă și întreprinderile private.

Legislația comercială s-a dezvoltat cu mai mare forță în anii 90 ai sec. al XX-lea.

Trecerea la economia de piață și dezvoltarea sectorului privat al comerciantilor a determinat impulsivitatea legislației comerciale, căzută în desuetudine în perioada comunistă. Reglementările noi au căutat să acopere lacunele legislației de până atunci, remarcându-se o avalanșă de reglementări, oportune pentru revigorarea legislației mai vechi în domeniu. În multe cazuri însă, reglementări adoptate sau dovedite a fi contradictorii și confuze, iar aplicarea lor în practică s-a dovedit a fi greoaie.

Sistemul de drept român grupează două categorii de ramuri juridice: ramuri ale dreptului public și ale dreptului privat. Dreptul public reglementează raporturi juridice la care participă obligatoriu statul sau un reprezentat al său (instituție publică, autoritate publică locale sau centrale etc.) care se află pe poziție de supraordonare față de cetățean, iar dreptul privat reglementează relații între persoane fizice și/sau juridice de pe poziții de egalitate.

Dreptul comercial este ramură autonomă a dreptului privat român, desprinsă din dreptul civil. Dreptul comercial cuprinde totalitatea normelor juridice care reglementează activitățile pe care legea le consideră a fi comerciale dar și activitățile desfășurate de persoanele fizice și juridice care au calitatea de comerciant.

Normele dreptului comercial sunt adoptate de legiuitor în baza egalității juridice ce trebuie asigurată pentru participanții la aceste raporturi, cu respectarea principiilor de funcționare a economiei de piață, liberei initiative, a libertății comerțului și a concurenței loiale.

Dezvoltarea comerțului privat și amplificarea tranzacțiilor internaționale în materie comercială au făcut ca denumirea de drept comercial să fie înlocuită treptat cu denumirea de drept al afacerilor, traducere a denumirii folosite în străinătate (business law). Cele două sintagme au însă o sferă de reglementare diferită. Astfel, dacă dreptul comercial este ramură a dreptului privat și cuprinde doar norme juridice adoptate în baza egalității juridice a participanților la raporturile juridice comerciale, dreptul afacerilor cuprinde, pe lângă norme de drept comercial, și toate celelalte norme juridice de interes pentru activitatea comercianților, adică norme de drept fiscal și financiar, norme de drept bancar și valutar, norme de drept administrativ, norme de drept contabil etc. Toate aceste ramuri de drept aparțin dreptului public și au la bază subordonarea individului față de stat sau față de reprezentanții săi.

În concluzie, putem afirma că normele dreptului afacerilor includ toată sfera de reglementare a dreptului comercial (ramură a dreptului privat) dar se completează cu norme din sfera dreptului public care interesează activitatea întreprinzătorilor.

1.2 Izvoarele Dreptului comercial

În înțeles juridic, termenul izvor de drept desemnează fie realitățile sociale de reglementat, fie forma de exprimare a normelor juridice.

În primul sens (sens material), izvoare ale Dreptului comercial sunt toate situațiile cu care se confruntă comercianții, care necesită reguli juridice pentru a putea fi rezolvate. În cel de-al doilea sens (sens formal sau sens juridic), izvoarele dreptului afacerilor sunt fie legislative (adică acte normative care cuprind norme din sfera de reglementare a dreptului afacerilor) fie interpretative (incluzând literatura de specialitate și practica judiciară).

Izvorul material este cel care determină apariția izvorului formal, adică impulsionează adoptarea sau emiterea actului normativ care să reglementeze cât mai oportun situația practică respectivă.

.....
.....
.....

Documentul complet de 86 pagini îl poți citi dacă îl descarci din Biblioteca.RegieLive.ro

Imagini din documentul complet:

- **stapa contribuabililor justifica** prin publicarea în Ziarul de Târnova pe lângă Oficiul Registrului Comerțului;
- **stapa publicității**, prin înscrierea în Ziarul de Târnova, inclusiv publicarea actelor contabile în Monitorul Oficial.

Actul constitutiv se face în trei exemplare paralele, în prezenta de trei acceptații sau, în caz de încredințare publică (într-un spațiu de constituire a societății și pe apăna), de fondului. Pentru autentificare trebuie să fie prezentate următoarele acte:

- actul constitutiv în trei exemplare originale sau în două exemplare originale și unul în copie, în cazul în care este vorba de încredințare publică;
- actul constitutiv dublă față de cel în care este înregistrat în Oficiul Registrului Comerțului.

Actul constitutiv are natura contractului și este definit ca acordul de înțelegere prin care doi sau mai multe persoane constituie o societate, prin acordul individual, în fața tuturor, dintr-un scop sau interes comun sau scopul de a realiza un interes comun, de a realiza un interes comun sau scopul de a realiza un interes comun, de a realiza un interes comun sau scopul de a realiza un interes comun.

De obicei se încheie următoarele acte:

- actul constitutiv original și două copii în trei exemplare originale și unul în copie;
- actul constitutiv dublă față de cel în care este înregistrat în Oficiul Registrului Comerțului;
- actul constitutiv dublă față de cel în care este înregistrat în Oficiul Registrului Comerțului.

Actul constitutiv are natura contractului și este definit ca acordul de înțelegere prin care doi sau mai multe persoane constituie o societate, prin acordul individual, în fața tuturor, dintr-un scop sau interes comun sau scopul de a realiza un interes comun, de a realiza un interes comun sau scopul de a realiza un interes comun, de a realiza un interes comun sau scopul de a realiza un interes comun.

De obicei se încheie următoarele acte:

- actul constitutiv original și două copii în trei exemplare originale și unul în copie;
- actul constitutiv dublă față de cel în care este înregistrat în Oficiul Registrului Comerțului;
- actul constitutiv dublă față de cel în care este înregistrat în Oficiul Registrului Comerțului.

Actul constitutiv are natura contractului și este definit ca acordul de înțelegere prin care doi sau mai multe persoane constituie o societate, prin acordul individual, în fața tuturor, dintr-un scop sau interes comun sau scopul de a realiza un interes comun, de a realiza un interes comun sau scopul de a realiza un interes comun, de a realiza un interes comun sau scopul de a realiza un interes comun.

De obicei se încheie următoarele acte:

- actul constitutiv original și două copii în trei exemplare originale și unul în copie;
- actul constitutiv dublă față de cel în care este înregistrat în Oficiul Registrului Comerțului;
- actul constitutiv dublă față de cel în care este înregistrat în Oficiul Registrului Comerțului.

- în **numele**, care va elibera o copie de încredințare în Oficiul Registrului Comerțului;
- în **numele**, care va elibera o copie de încredințare în Oficiul Registrului Comerțului;
- în **numele**, care va elibera o copie de încredințare în Oficiul Registrului Comerțului.

Actul constitutiv se face în trei exemplare paralele, în prezenta de trei acceptații sau, în caz de încredințare publică (într-un spațiu de constituire a societății și pe apăna), de fondului. Pentru autentificare trebuie să fie prezentate următoarele acte:

- actul constitutiv în trei exemplare originale sau în două exemplare originale și unul în copie, în cazul în care este vorba de încredințare publică;
- actul constitutiv dublă față de cel în care este înregistrat în Oficiul Registrului Comerțului.

Actul constitutiv are natura contractului și este definit ca acordul de înțelegere prin care doi sau mai multe persoane constituie o societate, prin acordul individual, în fața tuturor, dintr-un scop sau interes comun sau scopul de a realiza un interes comun, de a realiza un interes comun sau scopul de a realiza un interes comun, de a realiza un interes comun sau scopul de a realiza un interes comun.

De obicei se încheie următoarele acte:

- actul constitutiv original și două copii în trei exemplare originale și unul în copie;
- actul constitutiv dublă față de cel în care este înregistrat în Oficiul Registrului Comerțului;
- actul constitutiv dublă față de cel în care este înregistrat în Oficiul Registrului Comerțului.

Actul constitutiv are natura contractului și este definit ca acordul de înțelegere prin care doi sau mai multe persoane constituie o societate, prin acordul individual, în fața tuturor, dintr-un scop sau interes comun sau scopul de a realiza un interes comun, de a realiza un interes comun sau scopul de a realiza un interes comun, de a realiza un interes comun sau scopul de a realiza un interes comun.

De obicei se încheie următoarele acte:

- actul constitutiv original și două copii în trei exemplare originale și unul în copie;
- actul constitutiv dublă față de cel în care este înregistrat în Oficiul Registrului Comerțului;
- actul constitutiv dublă față de cel în care este înregistrat în Oficiul Registrului Comerțului.

Dacă este vorba de încredințare publică, actul constitutiv se face în trei exemplare paralele, în prezenta de trei acceptații sau, în caz de încredințare publică (într-un spațiu de constituire a societății și pe apăna), de fondului. Pentru autentificare trebuie să fie prezentate următoarele acte:

- actul constitutiv în trei exemplare originale sau în două exemplare originale și unul în copie, în cazul în care este vorba de încredințare publică;
- actul constitutiv dublă față de cel în care este înregistrat în Oficiul Registrului Comerțului.

Actul constitutiv are natura contractului și este definit ca acordul de înțelegere prin care doi sau mai multe persoane constituie o societate, prin acordul individual, în fața tuturor, dintr-un scop sau interes comun sau scopul de a realiza un interes comun, de a realiza un interes comun sau scopul de a realiza un interes comun, de a realiza un interes comun sau scopul de a realiza un interes comun.

De obicei se încheie următoarele acte:

- actul constitutiv original și două copii în trei exemplare originale și unul în copie;
- actul constitutiv dublă față de cel în care este înregistrat în Oficiul Registrului Comerțului;
- actul constitutiv dublă față de cel în care este înregistrat în Oficiul Registrului Comerțului.

Actul constitutiv are natura contractului și este definit ca acordul de înțelegere prin care doi sau mai multe persoane constituie o societate, prin acordul individual, în fața tuturor, dintr-un scop sau interes comun sau scopul de a realiza un interes comun, de a realiza un interes comun sau scopul de a realiza un interes comun, de a realiza un interes comun sau scopul de a realiza un interes comun.

De obicei se încheie următoarele acte:

- actul constitutiv original și două copii în trei exemplare originale și unul în copie;
- actul constitutiv dublă față de cel în care este înregistrat în Oficiul Registrului Comerțului;
- actul constitutiv dublă față de cel în care este înregistrat în Oficiul Registrului Comerțului.

Mai multe detalii se gasesc in [pagina documentului din Biblioteca.RegieLive.ro](http://pagina.documentului.dinBiblioteca.RegieLive.ro)